

DEEL I – NAMEN VAN GOD IN CHRISTUS

1. Vader

God en Christus, en God in Christus, wordt een Vader genoemd (Jes. 9:5, Ef. 1:3).

DE VERBORGENHEID

1. Een vader verwekt kinderen. Daarom worden vaders springaders genoemd, omdat uit hun lendenen, als uit een bron, het zaad ontstaat en voortvloeit. Een vader wordt daarom ook een wortel genoemd, omdat uit hem de kinderen ontspringen als evenzoveel takken.

Spr. 23:22; Ps. 68:27; Matth. 3:10, tot de wortel, dat wil zeggen: tot Abraham

2. Vaders geven hun eigen naam aan hun kinderen. Dit is en was gebruikelijk. Dat blijkt uit wat Elisabeth tegen haar familie zei toen ze haar zoon Johannes noemde. Daarom wilde Jakob ook dat Jozefs zonen naar hem en zijn vader vernoemd zouden worden.

Luk. 1:59-61; Gen. 48:16

3. Vaders hebben een teer hart voor hun kinderen. Daarom dragen ze de vadersnaam. Het is vanwege de neiging van hun wil. Ze zijn hun kinderen gunstig gezind. Ze dragen hen in hun boezem als verzorgsters. Een vader heeft zijn kind lief. Hij ontfermt zich over zijn kind. Hij is vol bewogenheid jegens zijn kinderen. Dit zijn allemaal uitdrukkingen van genegenheid. Ze drukken uit dat het hart op de kinderen gezet is.

Num. 11:12; Gen. 44:20; Ps. 103:13

DE OPENBARING

1. God in Christus heeft ons verwekt. God is de Fontein uit Wie ons bestaan en welzijn ontspringt. Wij zijn Zijn nakomelingen, de vrucht van het Woord van Zijn mond. God in Christus is de Wortel Die ons draagt, waarop we staan en groeien. Wij zijn verwekt door God in Christus.

1 Petr. 1:3; Hand. 17:28-29; Rom. 11:28

2. God roept al Zijn kinderen bij Zijn Naam. Hij geeft hun Zijn eigen Naam, en ook de Naam van Christus. Ik veronderstel dat God daarom zo jaloers is op Zijn volk, omdat het Zijn Naam draagt. Hij doet het om Zijns Naams wil.

Num. 6:27; Openb. 3:12

3. God in Christus heeft een bijzonder teer hart voor Zijn kinderen. Hij zet Zijn oog en Zijn hart op hen. God zoogt Zijn kinderen en laat menige druppel liefde van Zijn borst in hun mond druppelen. Hij vertroetelt hen op Zijn knieën en omarmt hen in Zijn eigen hart. Hij heeft hen lief, Hij heeft medelijden met hen, Zijn ingewanden verlangen naar hen. Hij glimlacht hen toe. Hij valt hen om de hals om hen te kussen. Zo vriendelijk is hun Vader.

Ps. 103:13; Jes. 63:16; Jer. 31:20; Luk. 15